omaſuguſed, ſee ſaab teiſtele naeruks. Seepäraſt jäägu igaüks nende juure, kes eneſe ſuguſed on, ja ärgu muretſegu mite ſuuremaid asju, mis tema üle mõistuſe käib.

Nalja ttlgad.

Elu iga. „Kas ſina wana oled?" küſis härra oma teenri käeſt. — „Auuwäärt härra!" kostis teener, „olen kahekümneühe aastane — muidu oleks ma wanem olnud, aga ſellepäraſt et ma naiſt ei taha wõta."

Hoidja. Kord ſeiſis üks püſſirohu kirſt kange kõue müristamiſe aeal linna lagedal, ja ſoldat ſeiſis wahiks juures. — „Aga kui nüid pikne kirstu pihta lõõb! — mull on õiete hirm," ütles üks eemalt mõõdamineja oma ſeltſimehele. „Tühi kartus!" ütles teine, „eks ſa näe, et ſeal waht juures on."

Ulitſal. Iſand: Misſugune hulgus ſulle ſeeſuguſe rumala moodiga kuue tegi?

Poiſs: Teie mitte.

Härra: „Kus ſa hull ronid."

Külamees: „Auus härra! ärge pange pahaks, ma tahtſin kodu minna."

Härra: „See on ju telegraphi poſt."

Külamees: „Juſt ſellepäraſt ma ſenna otſa ronin, et ma ruttem kodu ſaan; naiſed lapſed on mul kodu nälgas; unuſtaſin leiwa kambri wõtme taſku!"

Laiſk pois, kes kedagi õpida ei tahtnud, nägi ükskord hulk teiſi poiſſa jões ſuplewat; tema tõmbas riided ſeljaſt maha ja kargas kohe ſiſſe, et ojuma hakata, aga wajus kui kiwi põhja. Teiſed tõmbaſid teda wälja. Oma õnnetuſt kahjatſedes õhkas ta: „ei ma enne enam oma jalga wette pista, enne kui ujumiſe ameti kätte ſaan."